

Mattheus 5:1

Mattheus 5:1 Toen Hij nu de scharen zag, ging Hij de berg op en nadat Hij Zich had nedergezet, kwamen zijn discipelen tot Hem.

De bergen

Jezus en de bergen zijn in de Bijbel nauw met elkaar verbonden. Bergen fungeren als cruciale locaties voor gebed, onderwijs (zoals de Bergrede), goddelijke ontmoetingen (de Transfiguratie) en symboliseren geestelijke voorbereiding en toevlucht. Ze benadrukken Jezus' goddelijke natuur en verbondenheid met God te midden van het landschap waar Hij wonderen verrichtte en volgelingen verzamelde.

Belangrijke momenten en betekenissen:

- **Gebed en eenzaamheid:** Jezus ging vaak naar de bergen om te bidden en tijd alleen met God door te brengen, waarmee Hij Zijn menselijkheid en afhankelijkheid van de Vader toonde (bijv. Matteüs 14:23).
- **Onderwijs en gezag:** De beroemde Bergrede (Matteüs 5-7) en de Bergrede (Lucas 6) vonden plaats op berghellingen, waar Hij de kernprincipes van het Koninkrijk van God onderwees.
- **Goddelijke ontmoetingen:** Een hoge berg vormde het decor voor de Transfiguratie (Matteüs 17, Marcus 9), waar Zijn goddelijke glorie werd geopenbaard.
- **Wonderen:** Heuvels waren vaak de plaatsen waar menigten samenkwamen om Jezus te zien, zoals toen Hij de menigte voedde (Johannes 6:3) of de zieken genas.
- **Symboliek:** Bergen en heuvels in de Schrift vertegenwoordigen obstakels, trots, macht en de noodzaak dat Gods glorie de weg vrijmaakt voor Zijn koninkrijk (Jesaja 40, Lucas 3:5).
- **Toevlucht:** Ze symboliseren ook het zoeken van toevlucht bij God, zoals te zien is in profetische waarschuwingen waarin mensen roepen dat bergen op hen zullen vallen (Lucas 23:30).

In wezen waren de heuvels niet alleen decor, maar actieve locaties voor Jezus' bediening, die geestelijke waarheden weerspiegelden en Zijn rol als Messias benadrukten.

Nedergezet

Bij ons is het dat de spreker, dominee, leraar etc. staat, maar bijbels/joods is het zo dat de rabbi zit en onderwijst.

Discipelen

Discipelen: mathētēs (from math-, the “mental effort needed to think something through”) – properly, a learner; a disciple, a follower of Christ who learns the doctrines of Scripture and the lifestyle they require; someone catechized with proper instruction from the Bible with its necessary follow-through

(life-applications). See also 3100 /mathēteúō (“to disciple”).

The word “**disciple**” comes from the Latin discipulus, meaning “student” or “learner,” which itself stems from discere (“to learn”). It entered English via Old English, borrowed from Latin as Christianity spread, referring to followers learning from a teacher, especially Jesus in the Bible, translating the Greek mathētēs (learner).

- **Latin Roots:** The direct source is the Latin discipulus, meaning “pupil” or “follower”. Greek Connection: The term was used in ancient Greek (mathētēs) to describe pupils or adherents of a specific teacher or philosophy, a word often translated as “disciple” in the Bible.
- **English Adoption:** The word came into Old English as Christianity became established in Anglo-Saxon communities.
- **Core Meaning:** At its heart, a disciple is a learner or apprentice who follows a master to gain knowledge and emulate their ways, a concept used for followers of rabbis, philosophers, and Jesus.

From:

<http://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<http://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:nbg:tekst:mattheus5-1>

Last update: **2025/12/27 17:35**

